

Duindorp 1 – KMD 1

Het is die tijd van het jaar voor onze trainer Dennis. Zenuwachtig toelevend naar het hoogtepunt van het jaar. Worden er kadootjes weggegeven? Heeft de tegenstander een onverwachte surprise? De wedstrijd van het jaar voor hem: Duindorp uit. Een club waar hij relaties heeft. Dat gevoel kennen we allemaal. Zo'n tegenstander waar gevoelsmatig 4 punten te verdienen zijn.

Als we het toch over de mensen langs de lijn hebben, er zijn in grote lijnen drie categorieën: mensen die er staan vanuit hun functie, anderen vanwege een familieband met een speler, en dan de supporters die er staan omdat ze gewoon houden van KMD. Sommigen van die supporters volgen de club al decennia lang, uit en thuis, weer of geen weer. Ze hebben kampioenschappen en degradaties meegemaakt. Stemmen hun afspraken in het weekend er op af. Zo zag ik bijvoorbeeld deze wedstrijd de drie dames die zichzelf de kabouters noemen, en ik zag de heren Moret, Boeters en Meijers. Mannen van de selectie, kennen jullie deze supporters? Maken jullie wel eens een praatje met ze? Weten jullie wat ze voor KMD betekenen en wat KMD voor hen betekent? Weten jullie wat ze van je verwachten?

Stel dat het antwoord “nee” is, dan zal ik voor deze keer aangeven wat ze verwachten. Ze eisen geen overwinningen, ze eisen geen kampioenschappen. Ze hopen alleen iedere week weer dat jullie Klein Maar Dapper zijn.

En laat dat nou precies zijn wat er de eerste helft aan ontbrak. Vanaf de zijkant voelden we angst. Angst voor de tegenstander en angst om een fout te maken. De opbrengst: Geen enkele echte kans, en een 1-0 achterstand bij rust. Veel meer hoeven we er deze keer niet over te zeggen. Een wedstrijdverslag is niet altijd een lofzang, soms ook een wake up call.

In de rust werd aangegeven dat er meer werd verwacht. Meer lef, meer initiatief. Eerlijk gezegd viel dat het eerste kwartier na rust nog steeds niet te merken. Sterker nog, als Jari niet twee ongelofelijke reddingen had gemaakt, dan had het “gewoon” 3-0 voor Duindorp gestaan.

Maar.....in het laatste kwart van de wedstrijd gebeurde er iets onverwachts. Langzaam kreeg KMD meer grip op de wedstrijd. De tegenstander leek moe te worden, de invallers Renzo, Twan en Thijs lieten zien wat er nodig is als je invalt, en we begonnen Duindorp vast te zetten. Corner na corner, aanval na aanval. En uiteindelijk resulteerde het in de gelijkmaker van Noah. Wat een mooi moment voor de ploeg. Terugvechten en toch nog een punt pakken. Vasthouden deze stand. Tenminste, dat leek een verstandige optie.

KMD kreeg de smaak te pakken en ging toch voor de winnende. Was dit wel verstandig? Moesten we niet gewoon tevreden zijn met het onverwachte en onverdiende punt? Wel

gaaf, de bekende dood of de gladiolen. Ze roken de drie punten. En wat gebeurde er? Niet ver over de middenlijn, aan de linkerkant, kreeg Mo de bal. Hij zag dat de geweldige keeper van Duindorp ver uit zijn goal was, raakte de bal niet 100% op de wreef, maar gedragen door de wind kreeg hij precies de juiste richting. Alleen stuiterde de bal net iets te hoog waardoor hij over stuiterde. Tenminste, dat dacht bijna iedereen op en om het veld. Maar uiteindelijk stuitte de bal toch net iets minder hoog op waardoor hij er wél in ging. Wat een spektakel! Alle spelers van Duindorp zaten op de grond en Mo werd bedolven onder de spelers en reserves.

In de resterende minuten zagen we de vechtlust van de laatste drie wedstrijden weer terug en voelde je: Dit gaan we niet meer weggeven.

Een heerlijke overwinning, niet terecht, maar niet minder lekker. Misschien dat het toch voelde als die 4 punten.

Mannen, gefeliciteerd! Pak de wijze lessen uit deze wedstrijd en laat jezelf en het publiek genieten van voetbal met lef. Als jullie dapper zijn, dan is het publiek ook trots op jullie als het 'ns een keer fout gaat.